

tornájának, egyik vasárnap esti *A hét* című meghatározó, közéleti adásában. (A szerkesztő-riporter *Kovács Anita* ma is aktív még valamelyik médiumban.). Itt erdészeti szaktekintélyek (igaz, hogy vélhetően nem „nagy művészetpártolók”), élükön *Rakonczay Zoltánnal*, szinte lesöpörték az ötletelést. (Dr. Királyi Ernő – „káderutánpótlási tervem” és tervszerű „vezető-utánpótlás (VUP)” képzésben edződött – vezetői képességeit jelzi, hogy a sikeresnek nem ígérkező TV-felvételre már fiatal helyettesét küldte, akit korábban a „demokrácia szervezésére” buzdított.)

Gerely Ferencnek az az állítása, miszerint a hivatalvezető „az erdőgazdasági igazgatók feltétlen támogatója”, igazolódni látszott távozása után is: volt olyan dunántúli erdőgazdaság, amelyik csak az éves favágatási terve teljes felüsgesztésének kilátásba helyezése ha-

szekkel”, mert a kilencvenes évek legelején három dél-somogyi erdésznél súlyos fakitermelési korlátozásokat kellett bevezetni a felhalmozódott erdőfelújítási hátralékok és túlhasználatok miatt.

Végül pedig a figyelmes olvasó számára az is nyilvánvalóvá válik Gerely Ferenc írásából, hogy a Kossuth téri minisztériumi épületnek csak „jobb szárnya” létezett (!) az agrárpalota főbejáratának mindkét oldalán (!) – legalább is 1988 májusában. Ez alól a jobboldali megközelítés alól kivételt képez a szegény aratómunkás szobra, amit a cikk szerzője nemes egyszerűséggel „baloskaszás” szobornak nevez. (A szoboralak tényleg a bal vállán pihenteti a kaszát, mivel a jobb kezében egy méretes vízhold edényt tart. A szerző még azt is tudni véli, „... annyira balos szocreal alkotás, hogy még a kasza pengéjét is

tására rendezte pótllólag, tízmillió nagyságrendű tartozását a már nehézségekkel küzdő Erdőfenntartási Alap felé. Másik állítása is helytálló volt tekinthető utólag, miszerint az említett hivatalvezető „igen jó kapcsolatot ápolt a somogyi erde-

balkezesre kalapálták”). No comment... Azaz mégis: személyes tapasztalataim szerint, abban a tíz évben, reggelente mintegy 2000 alkalommal láthattam a szobrot baloldalinak, késő délutánonként viszont legalább ugyanannyiszor jobboldalinak.

Érthető a cikk szerzőjének kötődése egykori munkahelye és annak környezete iránt. Azért az is elgondolkodtató, hogy mintegy két évtizede nem tagja az OEE Budapesti FM-FVM-VM-FM Helyi Csoportnak. Hasonlóképpen elmondható ugyanez a hivatalvezetőnek a végleges nyugdíjba vonulása és sajnálatos halála közötti két évtizedről is. Mindezek után, felhívom a cikk szerzőjének szíves figyelmét a Budapest, XI. Bánk bán u. 17/b. és a Budapest, XIII. Pozsonyi u. 56. címek alatt található épületekre is (bár ezeket vélhetően nem Bukovics Gyula tervezte). Bizonyára az ezekben az épületekben működött ÁVÜ, ÁVRT, ÁPVRT, MNVZRT szervezeteiben is található volt olyan, erdészeti képesítéssel nem rendelkező vezető, aki (miként ezt is a cikkében a hivatalvezetőről írja:) „...nagy barátja volt az emlékfák ültetésének”.

Így talán fellelhető lehetett volna ezen épületek körleteiben is „szerethető”, őshonos erdei fafaj egy példánya, amely szintén jelképezhetné – a cikk szerint – „szakmánk visszafogott elismerését a nagy mezőgazdaságban.”

Holdampf Gyula
okl. erdőmérnök

Könyvadomány Dr. Szász Tibortól

Dr. Szász Tibortól, az ERTI nyugalmazott tudományos fősztályvezetőjétől, egykori nagyra becsült munkatársamtól kedves felajánlást kaptunk 2015 őszén. Az OEE Wagner Károly Erdészeti Szakkönyvtára részére átadta szakkönyvtára mintegy 120 kötetét. A kedves ajándék átvétele lehetőséget adott az Erdészeti Tudományos Intézetben eltöltött közös éveink felelevenítésére, egy rövid baráti beszélgetésre is.

Az értékes, főként erdészeti és vadászati szakkönyvekből álló ajándék számbavétele a következő eredményt hozta. A könyvek között jelentős számú, a vadászati irodalomban ma már klasszikusnak számító példányokat, sorozatokat találhatunk (Kittenberger Kálmán, Széchenyi Zsigmond, Molnár Gábor), amelyek javarészt első kiadásúak és ez tovább növeli értéküket.

Nagy örömmel néztem át azokat a korabeli szakkönyveket, erdészeti alapműveket, amelyek a 20. század második felének erdészei számára adtak útbaigazítást mindennapi munkájukhoz.

Az erdészeti tudomány, kutatás ERTI-s kiadványai mellett számos külföldi erdészeti kutatóhely kiadványát, ismertetőjét is megtaláljuk. Több olyan kötet is a kezembe került, amelyek a selmeci hagyományokhoz kapcsolódnak. Közülük is kettőt emelnék ki: *Kosáryné Réz Lola: Selmeci diákok* című művét és Kiss Csaba tekintélyes *Vocem preco* hármaskönyvét. Az ajándék értékét emelik az Erdészeti Zsebnaptár 1943. I-II. jó állapotban lévő példányai. A nyomtatványok között találhatjuk néhai Gólya János kollégánknak a fakitermelő világbajnokságok történetét összefoglaló, 2013-ból származó tanulmányát is. Az

adományból nem hiányzik a Gyökerek és lombok sorozat 8 kötete sem.

Kedves Tibor Bácsi! Hálásan köszönjük nagylelkű ajándékodat és kívánunk jó erőt, egészséget azzal a kéréssel, hogy támogasd, segítsd továbbra is Egyesületünk, Könyvtárunk ügyét!

Dr. Sárvári János
a könyvtár őr